

اثبات رابطه زوجیت در ازدواج موقت

مقدمه:

علیرغم رواج قابل توجه ازدواج موقت یا همان «صیغه» در جامعه، همواره این احتمال وجود دارد که یکی از طرفین - در اکثریت قریب به اتفاق موارد، شوهر- اساساً وجود رابطه زناشویی را انکار کند و در نتیجه همسر خود را در موقعیتی نامناسب و بغرنج قرار دهد. در اینجاست که بحث اثبات رابطه زوجیت در ازدواج موقت پیش می آید.

کلید واژه:

ازدواج موقت، اثبات، وکیل، ثبت، استشهادیه

طرح بحث:

برای اثبات وجود رابطه زوجیت در ازدواج موقت چه باید کرد؟

تحلیل موضوع:

برای اثبات وجود رابطه زوجیت موقت لازم است که دادخواستی در این خصوص به دادگاه خانواده تقدیم شود. دادگاهی که این دعوا را از شما خواهد پذیرفت و به اصطلاح حقوقی، صلاحیت رسیدگی به این موضوع را دارد دادگاهی خواهد بود که همسر موقت شما در حوزه آن اقامت دارد. شما به عنوان آدرس محل اقامت وی می توانید نشانی منزل یا محل کارش را در دادخواست بنویسید. در انتخاب نشانی دقت کنید. محلی را انتخاب کنید که رفت و آمد به دادگاه مربوط به آن برای شما آسانتر باشد و در ضمن مطمئن باشید که اورا قی که دادگاه به آن نشانی می فرستد به دست همسرتان خواهد رسید.

نکته بسیار مهم در دعوی اثبات زوجیت این است که چون این دعوا از اهمیت زیادی برخوردار است و از نظر حقیقی دعوی پیچیده ای محسوب می شود، این احتمال وجود دارد که تعیین تکلیف نهایی در مورد آن

حتی چند سال طول بکشد و به دلیل اعتراض مکرر طرف مقابل، پرونده به دادگاه تجدیدنظر استان و حتی دیوان عالی کشور فرستاده شود. به جهت اهمیت و حساسیت موضوع، براساس آئین نامه اجباری شدن وکالت، شما برای طرح این دعوا حتماً باید وکیل داشته باشید. هرگز تصور نکنید که این تکلیف بیهوده و سنگین است زیرا حضور یک وکیل آگاه و مسلط می تواند درصد موفقیت شما را تا حد زیادی افزایش دهد و موجب شود که در نهایت و علیرغم پرداخت حق الوکاله، وقت و هزینه کمتری صرف کنید.

پس از انتخاب وکیل، دقت کنید که همه اطلاعات مربوط به ازدواج موقت خود را با صداقت کامل و وسواس در اختیار او قرار دهید. هرگونه دست نوشته یا هر دلیلی که وجود نوعی ارتباط میان شما و طرف مقابل را ثابت کند می تواند مفید باشد. مثلاً اگر طرف مقابل جهت سکونت شما منزلی تهیه کرده، می توانید از صاحبخانه بخواهید که این موضوع را شهادت دهد یا اگر سندی دال بر خرید یا اجاره منزل مزبور به نام همسران در دسترس دارید آن را حتماً ارائه دهید. شهادت افرادی که از وجود این رابطه آگاه بوده اند نیز می تواند مفید باشد، لیکن بهتر است شهود حتی المقدور از بستگان نزدیک شما نباشند. شهادت همسایگان، دوستان یا همکاران می تواند بسیار موثر باشد. همچنین اگر جهت اجرای صیغه شرعی به محاضر شرعی یا نزد افراد روحانی رفته اید، می توانید با یافتن عاقد، گام مهمی در راه اثبات رابطه بردارید و موقعیت خود را تثبیت کنید.

در هر صورت به شما پیشنهاد می شود که در همان زمان انعقاد عقد از همسر خود بخواهید که نسبت به ثبت ازدواج یا حداقل تنظیم یک سند عادی تحت عنوان صیغه نامه که مشخصات شناسنامه ای هر دوی شما، مدت عقد، مهریه و سایر شرایط ازدواج در آن به روشنی قید شده و به امضای شما و همسران و دو شاهد رسیده باشد، اقدام کند. شما نیز حتماً یک نسخه از آن را دریافت و در محل مطمئنی نگه دارید. اگر چنین مدرکی را در اختیار داشته باشید، انکار رابطه برای همسران بسیار مشکل خواهد بود و فقط با اثبات جعلی بودن سند یا عدم امضای آن امکان خواهد داشت.

از آنجا که مهریه یکی از شرایط ضروری برای ازدواج موقت است، اگر آن را دریافت کرده و دلیلی در این خصوص دارید مثلاً چکی به نام شما صادر کرده، مدارک مربوطه را به دادگاه ارائه دهید، زیرا این امر می

تواند این احتمال را در ذهن قاضی تقویت کند که میان شما و طرف مقابل ارتباطی وجود داشته که براساس این رابطه، مبلغی را به شما پرداخت کرده است.

سوالاتی در خصوص عقد موقت

سوال: آیا در عقد موقت می توان تمکین را به شرط ارث بردن در نظر گرفت یا خیر؟

پاسخ: خیر در عقد موقت، تمکین در برابر مهر است، مشروط کردن آن به بردن ارث براساس قانون نامشروع است. در نتیجه چنین شرطی باطل و بلااثر است لکن عقد صحیح می باشد.

سوال: ازدواج موقت با زنان غیراهل کتاب، مثل هندو، بودایی و کمونیست به چه صورت است؟

پاسخ: ازدواج موقت با زنان غیراهل کتاب باطل است.

سوال: ازدواج موقت مرد زرتشتی با زن مسلمان به چه صورت است؟

پاسخ: باطل است.

سوال: آیا مهر زوجه غیردائم (موقت) عندالمطالبه قابل اخذ است یا خیر؟

پاسخ: با توجه به این که در عقد موقت، مهر قابل مطالبه بودن، از ارکان مهم بشمار می رود لذا عندالمطالبه قابل اخذ است، بنابراین قبل از دخول، نصف مهر و بعد از دخول تمام مهر مستقر پیدا می کند.

سوال: ازدواج موقت با زن شوهردار با علم به زوجیت و حرمت نکاح و یا عدم آن چه حکمی دارد؟

پاسخ: اگر مردی در صورت وجود علقه زوجیت (شوهردار بودن) یا بازنی که در عده است ازدواج بنماید سه حالت پیش می آید:

۱- مرد عالم به عده و حرمت نکاح باشد عقد باطل و زن حرام ابدی است.

۲- مرد از روی جهل به عده و حرمت نکاح و نزدیکی هم واقع شده باشد باز هم عقد باطل و زن حرام ابدی است.

۳- در صورت جهل به عده و حرمت نکاح، عقد واقع شود ولی نزدیکی واقع نشده، عقد باطل ولی حرمت ابدی حاصل نمی شود.

تاثیر یک لبخند در قوام خانواده بیشتر از صدور حکم قضایی است.